

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 19 Iunie, 1891.

Dacă domnișorii Tenermaier, Nussbaum, Rosenblum, Kassberger și polonul Aujedzky au câștigat dreptul ca să li se scrie numele lor așa cum ei îl doresc să fie scris, atunci de bună seamă, că acest drept compete și tinerilor români Grebénye, Szuroj, Styau, Nyámez și Ocoj ca să li se scrie numele cel adevărat Grebenea, Suroiu, Schiau, Neamțiu și Oțioiu.

Am citat anume numele celor câțiva evrei și al unui polon, cari se exprimă altmintrea decum se scriu și cu toate acestea se scriu în programa gimnasiului de stat de aici atât de limpede, atât de curat, încât ori cine vede, că câtă atențiune se dă numelor străine ca să nu se schimonosescă, și cu câtă ușurință se scriu numele române așa cum le vine la socotăla respectivilor profesori, fără să și facă vreun scrupul din totă treaba.

Nu pentru prima dată ne ocupăm în colonele și ariului nostru de această chestiune.

Mărturisim din capul locului, că nu bucuos ne ocupăm de treaba acesta.

Am avé alte lucruri mult mai înțelitoare, dar ce să faci, când oamenii te împing anume, ca să te ocupi și cu lucruri, de cari nu bucuos te ocupi.

De ani de zile se poate observa nemulțămirea, ce s'a produs în cercurile române prin schimonosirea numelor elevilor la gimnasiul de stat de aici.

De ani de zile au fost rugați și făcuți atenți factorii dători de ton, că nu ne vine la socotăla o atare procedere volnică.

Rugarea noastră nu a fost luată în seamă.

Din mulțimea de tineri, ce cercetă gimnasiul nici la o parte nu li s'a scris numele așa cum trebuie scris.

S'a schimonosit de așa, că părinții nu știu nici ei, când li se prezintă testimoniile, dacă cel scris în testimoniu este fiul lor sau un testimoniu dela alt scolar.

O scusă ar pute avé domni, când nu ar ști limba română. Din norocire noi știm, că avem acolo un profesor, care nu numai că vorbește, dar și scrie frumos și corect românește, este autor de cărți române magiare, este un bărbat de valoare, și nescința nu-l poate scusa nici pe acest respectabil domn, precum nu poate scusa nici pe stimabilul director al gimnasiului de stat, care vorbește corect limba română, a trăit aici multă vreme, cunoște numele familiilor române, știe, care din ce comună e.

Ce lipsește dar?

Lipsește bunăvoința, de a ne face pe voi.

S'au pus oamenii în serviciul șovinismului, și schimbă numele ca să fie schimbate, ca dacă posteritatea va ceti acele programe să nu pătăsci anume căți români au fost în cutare timp în gimnasiul de stat, ci să i ia de magiari neoși, să se scotă la ivăla, că românii nu au simțit trebuința de cultură, căci în un ținut locuit aproape tot numai de români, abia au fost câțiva, cari au cercetat școle, ceialalți au luat băta, au plecat la munte după oi și după vaci.

Avem o deosebită considerațiune față de gimnasiul de stat, care a dat un contingent atât de mare pentru inteligența noastră de astăzi, și nu am voi nici decât să supărăm pe aceia, cari odinioară ne-au fost profesori, ne au fost părinți în cele ale educațiunei.

Detorința este mai pre sus de ori ce considerațiuni și detorința de români, detorința de oameni, cari vom reclama totdeauna dreptatea, ne împinge ca să combatem răul ori unde s'ar ivi. Și nu ni se va nega, că acesta e un reu, care amenință ași câștiga un felu de îndreptățire prin abuzurile ce s'a făcut an de an în direcțiunea aceasta. Nu înțelegem, ce folos ar pute avea statul, dacă organele statului și dau silința a prezenta lucrul altcum de cum este. De ce să nu se știe, că la gimnasiul din Sibiu sunt ați atâți români, că poporul român tinde și el spre cultură și drept dovadă este numărul cel mare de scolari, cari cercetă gimnasiul de stat, gimnasiul luteran și alte școli din Sibiu. Contingentul cel mai mare de scolari l'a dat de mulți ani elementul românesc pentru gimnasiul de stat, și e bine ca să se știe, că statul pentru înlesnirea românilor de a cerceta gimnasiul l susține pe acesta în Sibiu, în un centru românesc.

La acesta ungurii s'ar pute provoca cu mândrie dacă așa ar fi. După programele ce se publică de ani de zile nu va vedé nimene, că românii sunt acolo în majoritate, cel puțin după numele cum se scriu acele ați nu. Ei bine! atunci gimnasiul e unguresc, se susține pentru unguri, ori pentru magiarizarea celor nemagiari.

Nu au decât să purcedă corect și ne vor desarma, ne vor convinge de contrariul, că adevărat gimnasiul nu este o instituție de magiarizare, ci un stabiliment de cultură generală, un institut pe care l poate cerceta ori cine, fără de a se teme, că i se va face silă de a și părăsi limba.

Cu schimbarea numelor se dă ansă la multe bănueli și cei ce cred că fac prin această procedură un serviciu bun cauzei magiare, se înșală amar.

Scopul scrierei acestor rënduri nu este altul, decât să convingem pe factorii dători de ton la gimnasiu că să află în rătăcire, când nu țin cont

de justele pretensiuni ale părinților, încât pentru corectitatea numelui fiilor lor.

Dacă ne va succede să-i capacităm, credem că am făcut un serviciu bun atât gimnasiului, cât și părinților, cari de ani reclamă în direcțiunea aceasta, dar până acum fără succes.

Revista politică.

Desbaterea generală a proiectului despre reforma administrațiunei durează încă.

Diariul „Egyetértés”, care se ocupă cu atâta predilecțiune de această chestiune și care apără vederile și principiile partidului independent, declară acum că în partidul independent nu există nici o intențiune ca desbaterea să fie dusă „ad absurdum” prin obstrucțiune.

Din partea partidului vor mai lua cuvântul încă 20 vorbitori și afară de acestea se vor anunța mai mulți la desbaterea finală.

Partidul independent, așa dăce chestionata foie, e decis a lua parte la discuțiune cu aceeași obiectivitate și cumpăt, cu care a discutat până acum.

Dacă însă regimul ori majoritatea, — fără considerare la zăduful verei, — va hotări să prelungească ședințele, ori să țină și după prânz ședințe, partidul independent va delibera foarte serios, dacă aceea procedură parlamentară o usită, ori dacă e ea și legitimă.

Diariul „Naționalul”, ocupându se cu evenimentele mai importante din afară, ce s'au observat în timpul din urmă, face următoarele aprețieri:

Călătoriile, ce întreprind în fie-care vară monarhii și prim-ministrii, dau totdeauna ocaziune presei din străinătate, ca să se ocupe cu combinațiuni de alianțe politice și militare. Dacă aprețierile gazetelor trec însă câteodată pe domeniul fantasiei, uneori nu sunt însă lipsite de temei, cum este și actuala combinație, care preconizează intrarea Englierei în alianța puterilor centrale.

Două împregiurări vin să confirme probabilitatea: întâi, visita ce împăratul Francisc Iosif, a făcut escadrei engleze staționată la Fiume; apoi călătoria împăratului german Wilhelm la Londra.

Telegraful ne-a vestit întâia întâmplare, care după „Neue Freie Presse”, este o simplă curtenie înapoiată cuirasatelor engleze, venite înadins în apele din Fiume, spre a saluta pe împăratul austriac. Dar diariul vienes nu lăgă de această vizită nici un proiect de împătrită alianță: „Englitera are un îndoit interes spre a fi alipită de puterile centrale: menținerea păcii și păstrarea echilibrului în marea Me-

FOIȚA.

Trei nopți.

O convorbire de Adolph Wilbrandt, comunicată de Gilbert Remi.

(Urmare.)

Da dăse dna Toni zimbînd după cemi-am luat un șal pe umeri. . . . Și după ce prin mimică i-am răspuns lămurit la fie care frasă din hârtia lui și el a plecat am închis ferestra mea și érași eram nebună de fericire. Jucam prin odaia mea și fredonam după o melodie imposibilă; „Germania va fi mare unită și liberă și Toni va fi soția mea! — Apoi m'am aruncat în pat și am început să plâng.

— În dimineața următoare m'am găsit tot așa, continuă dna Toni după o scurtă pauză. N'am dormit. Nici n'aș fi putut de fericire. . . . Acesta a fost nóptea acea primă.

— Trebuie să fim mulțumiți, dăse printre mustețe dl de W.

Lambertina rîdea în sine în mod semnificativ — pôte căși aducea aminte de pățaniile ei mai de cu rînd — și Walter o privi un moment pe furis.

— În tot casul acesta a fost „fericire cu rată” nu e așa.

— Era întocmai răsfrîngerea luminei, despre care am vorbit scumpa mea Toni, răspuse dl de W. nemîșcat și asemenea și amestecarea. Dta citesci despre iubita lui Germania și îndată și se agită gelosia; acesta însă destéptă intensitatea amorului, care altcum nu și-ar fi venit la cunoștință. Ghimpele îndoelei în puterea d-tale te duce înaintea oglinzii, vanitatea juvenilă — pardonéază — restabilește echilibrul intern. Și acesta beție a fericirii, despre care ne vorbesci, ce e ea alta decât tocmai repede schimbare a colorilor, în care se descompune lumina? Dta visezi, joci, cânti și ce mai știu eu ce. . . . Dar nu voi să fac filosofia de pedant, mai bine continuéază!

— Dar ce se continuez? întrebă dna Toni.

— După teoria dlui de W. dăse dl Walter, ar fi se alegi acum ziua cea mai nefericită a vieței d-tale —

— Da, da, dăse ea și medită un moment. Apoi adause: Érași e o nópțe. . . . Era — Ea se întrerupse.

Oh; totuși e mai greu, decât mi-am cugetat! — Atunci dăi pace scumpa mea amică, dăse dl de W. Nu suntem aici, ca să ne turmentăm.

— Ba, nu, răspuse ea; să nu o pociu eu óre împlini și acesta? N'ați cunoscut voi toți fericirea mea cea dintăiu și nu ați fost martori la ea și nu știți óre voi ce am pierdut?

Ea închise ochii și după câteva momente continuă:

Era nóptea ce a urmat după séra, în care murise micul nostru Ludovic, unicul nostru copil. În primăvara anului 1867 ne am fost aflat la balul acela, un an după aceea am făcut nunta, în 1869 am avut pe copilul acela drăgălaș și deja în véra anului următor era întins rece pe patul seu. Ne deșteptasem ca dintr'o lungă letargie ce urmase primei desperări, trimiseseam în camera de alături pe bétšana Maria, care voise se vegheze nóptea la mortul cel mic, ședeam singură lângă micul pat și asceptam pe bărbatul meu. El se dusese de dimineță în afaceri la fară, ne avénd nici o presimțire cât de apropiat era sférșitul, și acum el va veni și va afla cadavrul! Era o nópțe de vară vijeliosă și nădușită, plóia bătea în ferestri, dela gara în acărei apropiere aveam locuința, se auđiau necurmat fluierături, când mai aproape când mai îndepărtate și printre ele resunau signalele trimbițelor, erau trupe de armată, care plecau spre Francia. Se declarase resbelul. În órele prime îmi pătrunde fie-care ton până la mēduva osului, când me uitam la copilul adormit încetul cu încetul am căđut într'o stare de tēmpire, în care primiam acele tonuri ascuțite, seci și sgomotóse ca și când ele ar fi menite tocmai pentru această nópțe înfricoșată. Me cugetam numai, bărbatul meu, care se reîntorcea în trăsura preste cāmp, încă va auđi

diterană. Din această cauză nici nu este nevoie de vre un tractat între Anglia, și puterile triplei alianțe, căci legătura care le uneste este mai puternică de cât toate documentele scrise.

„Standard,” organul oficios al „Foreign-Oficiului,” recunoște din parte-i, că vizita acésta nu însemnăză nici o apropiere militară între Anglia și Austria. Sir Forgusson, sub secretarul de stat la afacerile esterne, a făcut repetita declarațiune în camera comunelor, că Anglia nu este alăturată în chip formal de tripla alianță. Dar în acelaș timp sir Fergusson a declarat acum în urmă că cunoște condițiunile întregii alianțe, căci i-a fost comunicate în mod confidențial, și pôte că acesta este și motivul bunelor relațiuni între Anglia și puterile centrale.

O importanță mai mare se atribue în cercurile politice din Germania călătoriei împăratului Wilhelm la Londra. Urmând unei simple invitațiuni a Lord-Maiorului din capitala Angliei, împăratul Germaniei ar avea intențiunea să dea călătoriei sale un caracter politic și să continue tratările pentru alipirea Mării Britanii la tripla alianță, ba se și ducă pôte la bun sfârșit încercarea acésta.

Diarele din Londra sunt însă unanime într-o contesta vizitei împăratului Wilhelm ori ce importanță politică. Tot ce s'a putut face în chip mai însemnat în privința câștigării Angliei pentru cauza triplei alianțe s'a încheiat deja pe calea tratărilor între diferitele cabinete, așa că se pôte considera călătoria împăratului german ca încheierea reînnoirii ligei de pace.

Unele diare cred, că faptul acesta va fi confirmat cu ocazia acésta prin vre un discurs, ce va rosti tânărul monarch al Germaniei spre a enunța reînnoirea alianțelor și a reda lumii un moment turburată speranțele de pace.

Vestea răspândită în presa franceză despre o apropiată întâlnire între monarhii statelor, cari fac parte din tripla alianță nu găsește nici o confirmare în cercurile diplomatice engleze. Totuși este probabil, că împăratul Wilhelm se va duce să vâneze împreună cu regele Humbert și va fi apoi la tîmna obicinuitul ôspe de vînatore al împăratului Francisc Iosif.

Tot în privința svonului despre alipirea Angliei la alianța întregită, ni se comunică astăzi telegrafic:

„Times,” vorbind despre vizita, ce împăratul Francisc Iosif a făcut flotei engleze din Fiume, crede, că acésta este o dovadă nouă despre prietenia cea veche, care uneste ambele state. Amiciția acésta e mare, cu toate că nu există nici o convenție, în privința căreia câte-va personaje politice au făcut altă dată atât sgomot, amiciția acésta este mare, pentru că e basată pe reciprocitatea intereselor și a caracterelor. Austria nu face nici o dificultate situației Angliei la Marea Mediterană, Austria, care a liniștit Bosnia și Herțegovina în timp atât de scurt, nu vede cu ochi răi aceeași procedare folositore a Angliei în Egiptul subjugat.

După toate probabilitățile, puterile centrale trebuie să fi obținut aderarea tacită a Mării Britanii la cauza alianței întregite, căci Anglia are mari interese, pentru a căror apărare are nevoie de neamestecul prohibit al statelor aliate, dar Anglia nu încheie alianțe formale conform unui vechiu obicei al Foreign-oficiului, și nu guvernul conservator îl va sfărâma cel dintâiu.

signalele acelea și inima lui va crește, cugetându-se la Germania lui pentru care trăia și fie-care sunet al trîmbeții i va dice: Plăcă cu noi, plăcă cu noi la război! Și aci dăce copilul seu și aci șede sora lui. Dădele ce mi e Germania? Fericirea mea, viața mea e mîrtă: Și eu urăsc Germania acésta da o urăsc, urăsc, mi a înstrăinat pe bărbatul meu pe Alfred al meu, ea stă ca un monstru între mine și el, el iubesc numai pe acésta amantă, ér nu pe Toni a sa.

Nu e așa, că acestea sunt nise marturi siri care nu sunt nici decum ușore de făcut, adaoșe dna Tui cu un suris mișcător și molatec, ochii i se umplură de lacrimi pe care le stivi între gene.

D-ta sci dîră, cine suntem noi, dîse încet dl de W.

Da și acum a trecut! Însă atunci ședem ca într'un vis. Cum s'au putut întempla ôre toate acestea? Ce am făcut eu de el nu mai trăiește pentru mine, de temperatura între noi s'a răcit tot mai mult și în urmă a devenit atât de rece? Eu am voit se fiu fericită voiam numai să iubesc, so rid, se cînt și se mi gust tinereța.

Era ôre acésta pe nedrept? Dacă acésta la început lui i plăcea așa de mult și apoi nui mai place e ôre vina mea?

(Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Poiana Sibiului, 18 Iunie 1891 D-le Redactor! Locuitorii comunei noastre Poiana, s'au ocupat de mai mulți ani cu ideea înființării unei casse de păstrare și împrumut, în acésta comună bine populată, a căror ocupațiune principală este economia de oi și cemericiul cu produsele acestei economii.

Încă în tîmna anului trecut la indemnul mai multor locuitori cu stare materială mai bună s'a încercat primarul George Gișe, notariul Elie Popp, învățătorul Ilie Georgescu și curatorul primar al bisericii Dumitru Șufană Țarină, a lua inițiativa spre realizarea acestei dorințe generale și a pregăti terenul spre ajungerea scopului de a înființa o cassă de păstrare și împrumut sub numele „Mielul” societate pe acții constatătoré din fondul social de 25,000 fl. v. a. împărțit în 500 acții fie care în valoare nominală de 50 fl. v. a. în acésta comună.

S'au pus în circulațiune invitarea prin comună și însușești de rezultatul obținut prin subscrierea listei de acționari, numiții au compus un proiect de statute, pe cari statute acționarii într'o ședință de consultare prealabilă aprobându-le, s'au întreprins pașii necesari prin persoanele subscrise în invitare în cadrul legii comerciale spre realizarea acestui scop.

Pregătind deci terenul în mod suficient, cauza înființării cassei de păstrare și împrumut „Mielul”, a devenit în stadiul de a putea ține adunarea generală constituantă.

E. Pop.

Petroșeni, în 15 Iunie 1891. Dle redactor! Dîua de 10/22 Iunie (Luni după santele Rusali a. c.) atât pentru opidul Hațeg, cât și pentru protopresbiteratul tractului Hațeg, dar cu deosebire pentru prea stimabila familie prea on. domn protopresbiter Ioan Rațiu din Hațeg, a fost o zi de profunda jale și de o durerosă întristare, căci în acésta zi după amîdi la 5½ ôre, prea onoratul și de toți prea iubitul părinte protopresbiter Ioan Rațiu din Hațeg, după un timp de trei săptămîni s'a luptat cu celea mai grele suferințe ce și pôte omul cugeta, și a dat nobilul și blîndul seu suflet în mâinile creatorului, în mâinile lui Dîeu.

Mercuri în 12/24 Iunie, înainte de amîdi la 8—10 ôre s'a celebrat în biserica noastră din Hațeg, la care a servit repausatul protopresbiter timp de 30 ani cu multă dragoste și iubire, sânta liturgie pentru odichna sufletului prea scumpului nostru defunct, la care au luat parte ca public ascultător mai mulți preoți și mireni. Sânta liturgie sa săvîșit prin Avram Stanca paroch în Petroșeni, Simion Suciu paroch în Rușor și Ioachim Cerbicean paroch în Nucșora. Tot în acésta zi după amîdi la 3 ôre sau transportat rămășițele pămîntesci ale scumpului defunct la locul de eternă odichnă.

Dovada, că repausatul a fost stimat și foarte iubit de toți, este publicul cel foarte numeros, ce cu acesta ocaziune tristă sau adunat din toate părțile tractului, precum și întreaga inteligență fără deosebire de confesiune și naționalitate din orașul Hațeg, ca să asiste, se dea onorul din urmă în mod cuvințios prea on. domn protopresbiter repausat, până la ușa mormîntului.

Serviciul înmormîntării l'au săvîșit prea onoratul domn protopresbiter al tractului Sibiului: Ioan Papiu cu doi preoți din tract anume: Avram Stanca din Petroșeni și George Popoviciu din Nadastia superiôră, căci așa au fost voința ultimă a fericitului în Domnul, ca înmormîntarea să i-se facă cât mai simplu, ca unul ce și în viața sa a desprețuit și combătut cu toată energia lucsul și cerimoniiile costisitoare și nefolositoare, a dispus ca la înmormîntarea sa, se nuse țină cuvîntări laudătore, se nu se facă ceremonii și pe cosciugul seu să nu pună podôbe lucsoase etc. ér la serviciul înmormîntării să funcționeze numai trei preoți pe cari dînsul ia numit cu numele.

Deși dispușiunea ultimă a prea scumpului și în veci neuitatului nostru repausat, a fost ca la înmormîntarea sa să se țină nici o cuvîntare, totuși prea onoratul domn conducătoriu Ioan Papiu, protopresbiter în Sibiul, ca pretin intim din cea mai fragedă tinerețe, nu s'a putut reținé, nu sa putut stăpîni, ca cu acésta ocaziune se nu rostescă câteva cuvinte, prin cari a arătat faptele și meritele repausatului pe terenul bisericesc, școlar și politic-social.

Până la biserică a fost condus cosciugul de 6 preoți îmbrăcați în vestimente bisericesti, unde s'a cîntat și cetit cu pietate întreg serviciul prescriș și rînduit în Molitvelnic pentru îngroparea preoților mireni, éră de aici s'a transportat pe carul mortuar până la mormînt între cîntări și cetire din Evanghelie, unde apoi după cetirea deslegării prescrișe, cetită cu ton înalt de cătră prea on. domn

protopresbiter Ioan Papiu ca conducătoriu funcțiunei, între plînsuri și suspinuri grele, generale și în special a prea stimabilei dîmne soție, remasă acum singură în lume, vîduvă, perdînd pentru totdeauna fala, mîndria, bucuria și mîngăerea cea mai dulce, ce a avut în viață, s'a aședat în mormîntul rece spre odichna eternă și neconturbabilă.

Prin mîrtea repausatului protopresbiter, biserica noastră în genere a pierdut pe cel mai aprig apărătoriu al seu, dar în special cea din tractul Hațegului a pierdut razămul cel mai puternic ér biserica din opidul Hațeg a pierdut pe cel mai credincios servitoriu al ei, ce în restimp de 30 ani a păstorit-o, scôla pe sprijinitoriu seu, comitatul pe cel mai demn membru și reprezentante al seu, cu un cuvînt pe toate terenurile vieții publice și sociale, suntem în mod foarte simțitoriu păgubiți, dar dacă așa este scris în cartea sortii omenesci, ca tot cel ce se nasce să și mîră, nu avem, decât să ne plăcăm capetele cu umilînță și pietate înaintea providinței și cu lacrimi să cerem, ca pe prea scumpul nostru defunct să l' așede în loc luminat, în loc cu verdéță, în loc de odichnă vecinică, unde nu este dorere nici întristare, ci viață fără de sfîrșit; éră pe noi cei rămași orfani, să ne mîngăe, rînduindu-ne un alt bărbat după bunătatea sa Dîiească, cu mintea luminată, cu suflet și inimă bună, ca se pôte cu înțelepciune și tact conduce naia bisericii și a tractului nostru, întreruptă prin mîrtea prea timpurie a bunului și în veci neuitatului nostru păstoriu Ioan Rațiu.

Fieci țerina ușoră și memoria în etern binecuvîntată!

Am scris acestea pe scurt și în mod foarte simplu în speranță că vine după mine altul mai desțer și mai dibaciu, care va face istoricul întregii vieți a fericitului în Domnul repausat.

Primiți, dle redactor deosebita mea stîmă și onóre, cu carea ve scriu.

Avram Stanca,
paroch.

Esamene.

Esamenele dela scôla civilă de fete a „Asociațiunei transilvane pentru lit. și cult. popor. român.” Scôla de fete a Asociațiunei prin prestațiunile sale la esamenele din cei patru ani trecuți a sciut să se ridice atât de mult în opiniunea publică română, încât aceste au ajuns a fi dorite și așteptate cu mult interes atât din partea publicului sibian, cât și din partea publicului estern, ca și nesce sîrbători naționale românesci.

Și de astădată s'a documentat acest interes în zilele din 26 și 27 Iunie, când sala era îndesuită de cel mai ales public, care a asistat dela început și până la sfârșit, urmîrind cu atențiune deosebită responsurile cele clare și logice ale elevelor acestor scôle. Resultatele, pe cari le a arătat esamenele ne încredințază din ce în ce mai mult că direcțiunea, în care a început să se desvîlce scôla este dovada cea mai sigură despre o continuă progresare a acesteia cătră ținta spre care a tîns și tînde direcțiunea și corpul didactic adecă de a o ridica la scôla de model atât în privința organizațiunei esterne cât și cu deosebire în privința metodelor aplicate. Condușă scôla în spiritul acesta ea va progresa continuu, căci e pusă pe o adevărată basă pedagogică.

Atât prestațiunile din obiectele tereotice, cât și din desterități: cîntări, musică, lucrul de mînă au întrecut toate așteptările și ele pot fi o deplină satisfacțiune pentru cei ce au obosit în via Domnului. S'a adevărit și aicea, că puterile didactice sunt acele care ridică o scôla și că unde acestea sunt pătrunse de iubire față cu chiemarea lor, acolo se arată cele mai frumoșe rezultate în educațiunea și instrucțiunea tinerimei.

Acesta este un punct, pe care nu ar trebuie să l' pîrdă din vedere nici când autoritățile școlare.

Ne măgulim cu speranța, că timpurile viitoare zidind pe acésta basă vor sci să arete, că nu stau îndărăptul timpului trecut, ér față cu prestațiunile actuale ne exprimăm deplină noastră satisfacțiune.

Terminându-se esamenele Dîminecă în 28 Iunie s'a făcut încheierea și distribuirea atestatelor. Vorbirile domnului delegat al comitetului George Barițiu președintele asociațiunei, care și-a exprimat în cuvinte alese deplină sa mulțămire față cu esamenele, precum și a directorului scôlei Ioan Popescu, care a constatat în nesce termeni foarte aleși progresul continuu, arătînd între altele, că precum scôla lni Francke din Halle din ceva mic de tot s'a ridicat așa și acésta scôla din puțin s'a ridicat și pôte că cu timpul se devină un centru a mai multor instituțiuni. Astfel ne-am depărtat cu toții, ducînd cele mai plăcute speranțe în viitor.

— Ni se scrie din Segedin: La gimnasiul de aici au fost în clasa VIII 39 de elevi. Dintre acestia la esamenul de maturitate au picat 16 inși și

numai 23 au obținut testimoniu de maturitate. În- tre cei ce au obținut calcul foarte bun la maturitate este și tinerul român Octavian Zacharia, stipen- dist al fundației Gozdu.

Strictetea, cu care a purces comisariul ministe- rial Berger a indignat pe mulți părinți de ai stu- denților și indignațiunea a aflat expresiune legitimă și în foile locale.

— În școala noastră română ortodoxă din Hăl- chiu s'a ținut examen, Mercuri în 22 Maiu a. c. cu elevii din școala elementară și de repetiție, sub conducerea domnului protopresbiter Ioan Petric. Ră- punsurile elevilor din toate obiectele de învățământ au fost de laudă, cu deosebire în cântările biseri- cesci și naționale, de care încântat fiind dl pro- topresbiter, a adus mulțamită învățătorului Stefan Po- povici pentru zelul ce l'a desvoltat cu tinerimea sco- lară, a dat bune povețe părinților și elevilor și eșind în curtea școlii au dat scolarii probe și din gim- nastică, în fine a cercetat și grădina de pomărit de care au fost prea mulțamit, sub care timp ele- vele au împodobit trăsura d-lui protopresb. cu co- rone de flori, cu care fusese împodobită sala școlii.

Un participant.

Ordinea ținerei examenelor publice la școala ca- pitală română gr. or. din Rășinari cu finea anului școlar 1890/91.

Duminecă în 23 Iunie a. c. st. v., dela 9—11 ore clasa I-a de fete; dela 11—12 1/2 ore clasa a II-a de fete; dela 2 1/2—4 1/4 clasa a III-a de fe- tițe; dela 4 1/4—6 ore clasa I-a de băeți.

Luni 24 Iunie a. c. st. v., dela 9—11 ore clasa a II-a de băeți; dela 11—12 1/2 ore clasa a III-a de băeți; 3—5 ore clasa a IV-a de băeți; dela 5—5 1/2 ore producțiunea corului școlar.

La 6 ore excursiune în grădina școlară.

Lucrul de mână femeesc va fi spus în tot timpul examenelor.

La aceste examene direcțiunea școlară are onoare a invita pre toți amicii și binevoitorii școlii. Rășinari, 13 Iunie, 1891.

Din ședința corpului didactic, ținută la 27 Maiu, 1891.

C. Hămbășan,
director.

— Programul examenelor dela școala capitală gr. or. din Seliște cu finea anului școlar 1890/91

Sâmbătă în 22 Iunie st. v.: dela 7—9 cl. I de elevi inv. E. Hociotă; 9—11 cl. I de elevi învățătoarea Aurelia Florian; 11—12 grădinaritul.

După amedei: dela 2—4 cl. II-a de elevi inv. M. Stoica; 4—6 cl. II de elevi inv. D. Chirca; 6—7 cl. III și IV de elvi gimnastica.

Duminecă în 23 Iunie: dela 9—11 cl. III de elevi inv. D. Lăpădat; 11—12 espunerea lucrurilor de mână din cl. III și IV de elevi. inv. A. Florian.

După amedei: 2—4 cl. III de elevi inv. A. Go- gonea; 4—6 cl. IV de elevi inv. R. Mircea.

Luni în 24 Iunie dela 9—11 clasa a IV de elevi inv. N. Neamțu; dela 11—12 încheierea so- lemnă a anului școlar cu cântări și declamări în

La aceste examene se invită prin acesta toți binevoitorii și sprijinatorii școlii noastre.

Seliște, în 18 Iunie, 1891.

Corpul înv.

Programa examenelor publice dela școala rom. capit. gr. orient. din Sebeș cu finea anului școlar 1890/91.

Duminecă 23 Iunie st. v., dela 10—10 1/2, des- chiderea; dela 10 1/2—12 clasa a II a de elevi; dela 3—4 1/2 clasa I de elevi; dela 4 1/2—6 clasa a III-a de elevi.

Luni 24 Iunie st. v., dela 10 1/2—12 clasa I de elevi; dela 3—4 1/2 clasa a II-a de elevi; dela 4 1/2—6 clasa a III-a de elevi; dela 6—7 cântări cu toate clasele și încheierea anului școlar.

La acestea examene se invită cu toată onoarea părinții elevilor, precum și toți amicii și binevoito- rii acestei școlii.

Sebeș, în 11 Iunie, 1891 v.

Direcțiunea.

Varietăți.

* (Mulțamită prea înaltă.) Maj. Sa mo- narchul a mulțamit în cuvinte de tot măgulitoare po- porațiunei din Fiume pentru simpatile și loialitatea manifestată cu ocaziunea cercetării aceluia oraș. Gu- vernorul orașului a vestit acesta populațiunei prin placate afișate în toate stradele.

* (Parastas.) Duminecă în 16 Iunie a. a. s'a celebrat în biserica română ortodoxă din Hălchiu parastas în memoria răposatului arhiepiscop și me- tropolit Andreiu. Fie-i amintirea lui în veci neuitată!

* (Demisiunea Patriarhului.) Patriar- cul grecesc din Constantinopol Donysie al V-lea din

motive de sănătate a cerut dela Pôrtă demisionarea sa și totodată numirea metropolitului din Heraclea Germanos de locuitoriu până la alegerea unui ti- tular definitiv al dignității de patriarch. Pôrtă a respins cererea patriarchului pe motivul, că starea sănătății lui nu e de astfelu ca să reclame o re- tragere și înlocuirea cu un *locum tenens*.

* (Musica militară.) La școala de notat din loc cântă musica militară în totă Joia și Dumineca dela 9—10 1/2 ore.

* (Programul gimnasiului de stat în Sibiu pe 1890/91.) Programul a apărut redigat de dl director Ignatiu Veress, conținând un tractat intitulat: „A gôrgtelen gymnasium” (gimnasiu fără limba elină) și date școlare. La gimnasiu au func- ționat 13 prof. ord. cu câte 15—18 ore pe saptă- mână și alți 7 prof. cari au propus limba română, religiunea, gimnastica. La gimnasiu au fost 328 elevi, dintre cari au înaintat în alte clase 209. După religiune an fost; greco-orientali 102; gr. cat. 43; rom. cut. 126; ev. lut. 7; ev. ref. 41; unitari 2; israeliți 7. — Deși tabelele nu indică și naționali- tatea, judecându-i după religiune, românii formeză aproape jumătate din numărul total. Ei sunt adecă 145. În anul 1889/90 s'au supus la examenul de maturitate 14 inși, între cari 4 români; 3 gr. orien- tali și 1 gr. cat.

* (Convocare.) Adunarea generală anuală a despărțământului XVII al Asociațiunei transilvane etc. se va țină la 6 Iuliu 1891 st. n. în orașul Deșiu la 2 ore după amedei în otelul Angles, unde membrii Asociațiunei din despărțământ și alți iubitori de cul- tura română se invită a lua parte.

Din ședința comitetului despărț. XVII Deșiu la 31 Maiu 1891.

August Muntean,
director.

Petru Mureșian,
secretariu.

* (Catedrală în Bucuresci.) Comisiunea pentru alegerea terenului pentru construirea cate- dralei s'a întrunit în una din salele senatului și a decis deschiderea unui concurs internațional pen- ru planurile acelor clădiri, scrie „Naționalul”.

* (Infrațierea între români și sârbi.) Studenții universitari sârbi, după o decisiune luată de curând, vor veni pe la începutul lui Iuliu la Bu- curesi. Studenții români le pregătesc o frumoasă primire.

* (Regele Sârbiei la Petersburg.) O telegramă din Belgrad anunță, că regele Sârbiei Alecsandru va merge pe la mijlocul lunii lui Iuliu în Petersburg. Micul rege va fi însoțit de re- gentul Ristici, ministrul președinte Pasici de mareșalul de curte Iancovici și de doi adiutanți.

* (Mișcări socialiste.) Din Amsterdam se comunică: Cu toată interdicerea poliției se întruniră 4000 socialisti și protestară în contra visitei împăra- tului Germaniei. Săra plecară pe strade strigând „Jos împăratul Germaniei!” Poliția îi imprăscă de prin strade. Se întâmplară mai multe arestări. Tote foile publice articuli, în cari protesteză în contra alăturării Olandei la alianța triplă.

* (Colecte pentru evreii espulsați din Rusia.) „Egalitatea” scrie, că în România și în special în Bucuresci s'au deschis liste de subscrip- ții pentru evreii espulsați din Rusia. S'au colec- tat în acest scop până acuma 10.000 lei numai în Bucuresci și se spereză a se mai colecta alte 10.000 lei. — Dintre subscrieri sunt cari au contribuit dela 400 până la 1000 de franci. Societatea „Desvoltarea intelectuală” a colectat preste 200 fr. În Ploesci s'a făcut un apel la adresa evreilor, în care sunt ru- gați a veni cu bani în ajutoriul evreilor luați la gônă în Rusia.

PARTEA ECONOMICĂ.

Societățile țărănesci pentru asigurarea vitelor

de Dr. Lölü

traduse și explicate pentru popor
de

Ioan Căndea.

2 Urmare.

Afară de acesta ne mai învață și experiența de toate di- lele, că banul îl dai mai ușor din mână, și nu-l poți pune la o parte, ca atunci când îți impune datorița de al cruța. De aceea un țeran, care s'a obligat a plăti la tot pătrăriul de an o sumă oșei-care la cassa societății de asigurare, acela se va și țină de obligământ; el consciu de datorița sa va lăsa un lucru de care nu are așa mare trebuință ne- cumpărat, numai ca să-i rămână bani pentru cassa societății de asigurare ca să nu fie eschis, și prin așa ceva el se în- vață și a cruța, căci acum îi trebuie bani mai mulți, având a plăti o sumă și ore care și pentru asigurarea vitelor.

Țeranul, dacă ar voi să-și asigureze toate vitele, cari le are la casă, atunci ar trebui să plătescă o sumă cam mă- rișoră, și fiind-că el are vite și de acelea, cari dacă-i mor

nu-i fac o pagubă așa mare, de aceea este de ajuns, ca să se asigureze numai acele vite, cari i sunt țăranului neapă- rat de lipsă, și cari îi sunt mai scumpe precum sunt vitele de muncă și de prăsilă. Preste asigurarea oilor, rimătorilor și vițelilor se pôte trece cu vederea.

Cassa societății de asigurare, care primesce banii de lipsă pentru despăgubiri numai dela membri ei, pôte și tre- buie să fie raționalmente dis numai o cassă de ajutorare pen- tru acci proprietari de vite, cari sunt loviți de o pierdere însemnată. La pierderea unui rimător, unui mână, sau vițel proprietariul nu este avisat la ajutoriu, căci întâiu el nu are lipsă așa grabnică de o asemenea vită, și a două-ora nici paguba nu e așa mare încât să nu o pôtă suporta singur. Apoi mai este de gândit, că dacă am voi a rebonifica și aceste daune neînsemnate pot dice, atunci și membrii soci- etății sunt siliți a plăti în cassă cu mult mai mari contribu- iri, căci cassa numai atunci pôte plăti despăgubiri multe, când membrii ei o umplu cu contribuiuri mari, așa numite premii de asigurare.

Societățile mai mari înființate pentru asigurarea reci- procă a vitelor, cari se estind cu activitatea lor preste țeri sau provincii întregi nu sunt pentru țăranime la nici un cas o binefacere, căci în realitate ele măresc numai dauna, care îl lovesce pe țeran prin mórtea vitelor, căci pentru adminis- trarea unei așa mari societăți sunt de lipsă o mulțime de funcționari și agenți, și țăranii, cari voesc așa asigura vitele trebuie se plătescă așa mari premii de asigurare, încât să se pôtă rebonifica nu numai daunele, ci să se pôtă plăti și per- sonalul de administrare, care adese-ori e cam scump. Așa-mi aduc aminte de o societate de asigurare reciprocă din Ger- mania de nord, unde spesele de administrare erau asemenea de mari ca spesele de despăgubire. Acesta societate precum vedeți a duplicat contribuiurile membrilor ei.

Ba la atari societăți mari se mai întâmplă de multe ori și mișelii, înșelăciuni prin aceea, că se plătesc despăgu- biri la membrii, cari nu sunt îndreptățiți, căci sau și-au fă- cut iei nenorocirile prin o grige sau tractare rea, sau că au lucrat contra statutelor. Cu deosebire se întâmplă de țera- nu își asigurază vita la atari societăți numai atunci, când o simte că este cu bôlă ccea-ce nici veterinarul (medic de vite) nu pôte să o scie îndată, și nu mult după asigurare ea móre.

În fine însă ne-a învățat și experiența multe, că socie- tăți mari de asigurare, cu deosebire din Germania de nord nu-și împlinesc datorițele lor, premiile ue e drept le trag regulat, însă daunele întâmplare nu le rebonifică ci fac „ban- querot” (bancrotéză).

Afară de aceste societățile de asigurare mai mici, cari se estind numai preste un sat sau cel mult preste un dis- trict de mai multe sate pentru țărani sunt cele mai bune și recomandabile, căci aceste nu au trebuință de agenți și ad- ministrarea o conduc unii dintre membrii ca un oficiu de onore, adecă fără nici o remunerațiune.

Nu mai calculatoriul are ceva remunerațiune pentru os- tenela lui și nici o înșelăciune nu se pôte întâmpla, căci un membru supraveghează pe altul.

Este bine ca societățile locale de asigurare să nu pri- mescă spre asigurare cai, căci de aceia sunt puțini pe sate afară de aceea să nu primescă asigurări contra „epizootiei” (bôlă de vite), căci prin „epizotie” se pot întâmpla așa mari pagube, încât casa societății să nu le pôtă rebonifica.

De aceea e bine ca societatea să primescă asigurări nu mai despre vitele cornute și să nu rebonifice daune cauzată prin epizotie (bôlă de vite lipicioasă).

Dacă sunt și puțini cai în comuna aceea, atunci și acestia se pot asigura, dar să se mărginescă societatea prelângă aceea, ca să nu asigureze un cal mai scump ca cea mai prețioasă vită cornută, și afară de aceea pentru un cal să se plătescă o contribuțiune îndoită sau chiar întreită, căci un cal este espus mai multor pericole, alte ca altă vită cornută, ba la o întâmplare se-și rumpă un cal vre-un picior, atunci s'a gătat cu socotela, căci carnea lui nu se mai pôte folosi, ca la alte vite cornute.

Voesc societatea locală de asigurare să asigureze vite și contra „epizotiei”, atunci o pôte face așa că face o asi- gurare la o bancă mai mare dar bine cunoscută, se înfelege de sine, că atunci premiile de asigurare trebuiesc să fie mai mari. Dacă societatea locală nu se învoescă să facă reasi- gurări la alte societăți mai mari, însă unii membrii voesc acesta, atunci ei o pot face adresându-se de-adreptul la o atare societate mai mare. Premiile în ambele casuri vor fi acele-ași.

Ca societatea să nu perdă și să încunjure ori ce feliu de certe, trebuie să aibă statute, mai recomandabile ar fi statutele următoare, cari sunt făcute și bazate pe experiențe îndelungate.

(Va urmă.)

Loterie.

Sâmbătă, în 1 Iuliu.

Sibiu: 40 29 84 18 41

Bursa de Viena și Pesta.

Dia 30 Iunie 1891

	Viena	-Pesta.
Renta de aur ung. de 4%	—	—
Galbin	5.56	5.52
Napoleon	9.28	9.26
100 marce nemțesci	57.42 1/2	45.57

Nr. 188.

[91] 2—3

CONCURS.

Pentru anul scolastic 1891/2 sunt a se ocupa 14 stipendii à fl. 50 menite pentru elevi de părinți mai lipsiți de mijloace, care vor fi adăpostite în internatul împreună cu școala civilă de fete a Asociațiunii transilvane.

Dece (10) din aceste stipendii s'au creat din suma de 500 fl. votată Asociațiunii transilvane în scopul arătat, de Onorata adunare generală din anul acesta a institutului de credit și economii „Albina” în Sibiu, ér patru (4) din suma de 200 fl., donată Asociațiunii după cum arată concludul comitetului subsemnat dela 20 Iunie a. c. pt. prot. 89 de dl Dr. Aureliu Maniu, notariu public reg. în Oravița.

Pentru ocuparea acestor stipendii se escrie concurs cu termenul până la 1 August n. 1891.

Cererile au a se înainta „Comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiu”; la acelea sunt ase aclude:

a) carte de botez în original sau în copie legalizată;

b) testimoniu scolastic de pe semestrul II al anului scolastic 1890/1.

c) atestat despre condițiunea și starea materială a părinților.

Sibiu, din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la 20 Iunie, 1891.

G. Barițiu,
președinte.

Dr. I. Crișan,
secretariu II.

Nr. 370.

[92] 2—3

CONCURS.

Spre conferirea stipendiilor de venite în vacanță din fundațiunea lui „Gozsdu” pe anul scolastic 1891/2, pentru studiile dela facultățile mai înalte, se escrie concurs sub următoarele condițiuni:

1. Concurenții se documenteze, că sunt fii de cetățeni ungari și se țin de biserica ortodoxă orientală română și studiază la vre un institut public din patrie cu succes bun, și că nu sunt în stare a se susține la studii din averea proprie sau a părinților lor.

2. La conferirea stipendiilor vor avé preferință cei mai înaintați în studii și în calculi.

3. Cei ce vor să studieze la vre-un institut afară din patrie, au să se motiveze pe deplin această necesitate, ca să li se esopereze concesiunea ministerială, fără de care stipendiul în străinătate nu se pôte asigna.

4. Petițiunile instruite cu toate documentele necesari sunt a se adresa la cancelaria fundațiunii lui Gozsdu (Budapest, király u. 13 sz.) până la 1 August a. c. cal. nou.

5. Totdeodată se provacă fostii stipendisti, ca până la 1 August a. c., să arete rezultatul studiilor din anul scolastic 1890/1, că altcum li se va sista stipendiul avut.

Budapesta, în 1 Iuliu, 1891.

Comitetul.

Nr. 322

[88] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Selcud, în tractul protopresbiterial al Târnavei publicat în „Telegraful Român,” în Nr. 115, 116, 117, a. tr. se scrie a doua oară concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit de 488 fl., 44 cr.

Concurenții la acest post își pot lua informațiuni dela subsemnatul oficiu protopresbiterial.

Suplicele concurenților au se fie instruite conform legilor în vigoare și așternute în termenul sus citat la subscrisul (p. u. Kükülvár.)

Cetatea de baltă, 24 Martiu, 1891. Oficiul protopresbiterial gr. ort. al tractului Târnavei, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Nicolau Todoran, protopresb.

Nr. 212

(87) 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch vacant din parochia de clasa a III-a Almașul-mare-Suseni, se escrie prin această concurs cu termenul de 30 zile computate dela prima publicare în diariul „Telegraful Român”.

Venitul parochial anual sigur, împreună cu acest post, computat după calculul mediu al celor cinci ani din urmă, trece preste suma de 400 fl.*).

Reflectanții la acest post sunt poștiți a-și așterne cererile instruite conform legilor din vigoare la subscrisul oficiu în termenul indicat, unde pot primi și informațiuni mai detaiate privitoare la postul vacant.

Săcărâmb, 14 Maiu, 1891.

Oficiul protopresbiterial gr. ort. al tractului Geoagiu II. în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 450.

[90] 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățătoriu în clasa a III-a dela școala elementară română gr. or. din comuna Herman, tractul Brașovului, pentru întregirea acestuia se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt următoarele:

a) din cassa alodială 300 fl.;

b) din cassa bisericei române gr. or. îmbunătățire la salariul învățătoresc 20 fl. v. a.

c) tot din cassa bisericei încă 20 fl. pentru serviciul de al II-lea cantor, pe lângă celelalte venite cantonale după epitrafir usitate în trecut;

d) cuartir gratuit în edificiul școlii, constătoriu din o singură odaia.

Alesul învățătoriu va avé a ținé în toate Duminecile și sărbătorile strana dreptă și septemăna la rândul seu. Va avé să instrueze toate 3 cursurile din școala de repetiție fără altă remunerație.

Concurenții vor avé a se presenta în vre-una din Dumineci sau sărbători spre a-și arăta destoinicia în tipic și cântări bisericesci. Dintre concurenți se vor preferi cei cu cunoscință în musica vocală.

Petițiunile instruite conform legilor în vigoare se vor așterne în termenul prefapt oficiului protopresbiterial concernent.

Din ședința comitetului parochial gr. or. din Herman, ținută la 30 Maiu, 1891.

Alesandru Dogariu, Andreiu Nan,
paroch ca președ. not. al comit. par.
Cu consimțământul oficiului protopresbiterial concernent.

Ioan Petric,
protopresb.

Nr. 355

[89] 3—3

EDICT.

Ioachim Pandrea gr. oriental din Feleag, comitatul Odorheiului care apröpe de șase ani de zile a părăsit cu necredință pe muierea sa legitimă Safia Bârsan gr. or. din Feleag, același comitat, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin această înaintea sub-

semnatului for matrimonial, a se presenta în termenul de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict, cu atâta mai vârtos, că în cazul contrariu, procesul încaminat de actora, conform rezoluțiunei preaveneratului conconsistoriul archidieceșan dto 28

Iuliu 1888 Nr. 2920 B, se va pertracta și decide și în absența lui.

Forul matrimonial gr. or. de instanța I. al Sighișorei.

Sighișóra, 13 Maiu, 1891.

Demetriu Moldovan,
adm. protopresb.

„Mielul” institut de credit, societate pe acții în Poiana.

Învitare.

Subscrișii convinși de adevărul, că în secolul al 19-lea, în secolul luminei și al asociațiunilor forța spirituală și morală a unui popor atâră dela starea lui materială, fiindcă lipsind unui popor materia, acela este tributarul și sclavul altui popor convețitor materialmente mai bine situat și în modul acesta se vede dat și privința intelectuală înapoi, — ără de altă parte, având în vedere lipsele materiale, de care suferă poporul nostru și pericolul, care îl amenință din partea cămătarilor, — ne ne-am determinat a înființa una cassa de împrumut și păstrare sub numele „Mielul” societate pe acții cu reședința în Poiana, comitatul Sibiu pe timp nedeterminat, cu scopul de a ajuta cu împrumuturi de bani atât pe membrii societății, cât și pe alți indiviți, ără de altă parte a desțepa și desvolta în poporul nostru simțul de păstrare și economisare.

Deci ve învitem prin această a concurge cu subscrierile d-văstre la această societate pe acții numită „Mielul” și constătorie din fondul social de 25,000 floreni împărțit în 500 acțiuni, fiesce-care în valöre nominală de 50 fl. v. a.

Termenul pentru subscrierile acțiunilor se defige până la 12 Iuliu st. n. al anului 1891, cu aceea observare, că subscrierile se fac la dnul Elia Popp, notariu comunal în Poiana și că la subscriere are de a se solvi din valörea nominală a acțiunilor subscrise 50 %, ără celelalte 50 % sunt de a se solvi dela adunarea generală constituantă în termen de 30 zile, — observând totodată și aceea, că nesolvirea regulată a ratelor atrage după sine perderea dreptului de acționariu.

Tot odată cu această ocașiune subscrișii fondatori ai numitei societăți dechierăm și aceea, că nu ne susținem nice un drept sau favor față de institutul înființând.

Poiana, în 1 Novembre, 1890.

Elea Popp.

Ilie Georgescu.

George Gișe.

Dumitru Șufana.

[93] 1—3

„Mielul” institut de credit, societate pe acții în Poiana.

Convocare.

Subscrișii fondatorii ai cassei de împrumut și păstrare „Mielul” din Poiana, comitatul Sibiu, societate pe acții, — convacă prin această pe toți subscribenții de de acțiuni ai numitului institut la adunarea generală constituantă, esre se va ținé în 12 Iuliu a anului 189 st. n. după amăzi la 2 öre în sala școlii gr. or. din Poiana.

Obiectele deliberărei sunt:

1. Deschiderea adunării prin domnul Elia Popp.
2. Constatarea acționarilor prezenți și a capitalului fundator reprezentat de acționari.
3. Alegerea președintelui, a 2 notari și alor 2 scrutători.
4. Raportul fundatorilor despre activitatea lor și darea socotelei despre starea institutului.
5. Desbaterea și votarea statutelor.
6. Alegerea direcțiunei și a comitetului de supraveghiere și
7. Absolvirea fundatorilor.

[94] 1—3

Poiana, în 27 Iunie, 1891.

Elea Popp.

Ilie Georgescu.

George Gișe.

Dumitru Șufana.

O specialitate necomparabilă

între toate apele minerale alcalin-acide din monarhia și străinătate este

apa minerală de

„Répat”

care în urma compozițiunei pré fericite a părților sale minerale și a conținutului estra-ordinar în acid-carbonic se bucură de o valöre medicinală foarte mare și un renume universal neîntrecut.

Apa minerală de „Répat” se întrebuințază ca medicament cu cele mai strălucite succese în contra conturbărilor de mistuire, în contra stărilor catarhalice a stomachului și a organelor respirătore, în contra maladiilor rinichilor și a beșicii etc. are un efect admirabil la secrețiunea udatului și este recunoscut ca remediu salvator neprețuibil.

👉 Cel mai curat și binefăcătoriu product natural 👈

👉 Ca borviz adevărat beut cu vin 👈

nu se pôte compara această apă escelentă cu nici o altă apă minerală a continentului.

👉 Șampagnul apelor minerale. 👈

În urma acestora me väd îndemnat a recomanda apa minerală de „Répat” uu numai ca pe o beutură prea plăcută răcoritoare ci și ca pe un escelent medicament și ca cel mai sigur remediu preservativ în contra tuturor maladiilor al organismului intern fie-căruia consumant înțelept precum și pentru copii spre întrebuințarea zilnică cu cea mai mare căldură și conscientiositate.

Apa minerală de „Répat” umplută în flacone elegante de 1/2 și 1/4 litru mărime să găseșce totdeuna în calitate prospete și veritabilă în Depoul subsemnatului de expedițiune în Brașov (Transilvania); ér în Sibiu la domnul I. K. Misselbacher și toate birturile mai însemnate.

Cu totă stima

Administrațiunea isvorului

Josef Görgy.

[27] 20—20